

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3349/2017. (XII. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 4.Pkf.27.077/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Tósok Balázs ügyvéd, 1117 Budapest, Váli u. 4. IV/2.) eljáró indítványozó (a továbbiakban: indítványozó, a perben alperes) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben megállapított tényállás szerint az elsőfokú bíróság ítéletével az indítványozót távhődíj tartozás, kamatok és perköltség megfizetésére kötelezte. Az indítványozó az ítélettel szemben fellebbezéssel élt, amelyet a bíróság elkészttség miatt elutasított. A fellebbezést elutasító végzéssel szemben az indítványozó fellebbezéssel élt, és igazolási kérelmet is előterjesztett. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék először az igazolási kérelmet bírálta el érdemben, és azt 53.Pkf.632.234/2016/4. számú végzésével elutasította, e döntésére figyelemmel pedig végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság fellebbezést elutasító végzését.
- [3] A végzésnek az igazolási kérelmet elutasító rendelkezése ellen az indítványozó fellebbezéssel élt. A Fővárosi Ítéltábla 4.Pkf.27.077/2016/2. számú végzésével azzal hagyta helyben a másodfokú bíróság végzését, hogy az igazolási kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasította el.
- [4] 2. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla igazolási kérelmét elutasító végzése ellen nyújtott be alkotmányjogi panaszt, és az Alkotmánybíróság főttkárának tájékoztatása és hiánypótlásra történő felhívása alapján már jogi képviselővel eljárva kiegészített indítványában az Alaptörvény II. cikk, XV. cikk, XX. cikk és XXIV. cikk (1) bekezdés sérelmére hivatkozott. Állítása szerint egészséghez való jogát a bíróságok döntésükkel azáltal korlátozták, hogy alapjogát szembeállították eljárásjogi kérdésekkel, a csatolt orvosi igazolást minden jogi alap nélkül felülbírálták. Hivatkozott az indítványozó arra is, hogy a támadott bírói döntések ellentétben állnak a saját test feletti önrendelkezés jogával, amelynek alapja az emberi méltósághoz való jog, és a háborítatlan magánélethez való jog. Az indítványozó szerint nem tisztességes az olyan eljárás, amelyben az általa csatolt iratokat, előadott érveket a bíróság figyelmen kívül hagyva hozza meg döntését. Alapvető alkotmányjogi kérdésként jelölte meg az indítványozó, hogy lehet-e eljárásjogi okból korlátozni a magánszemélyek testi egészséghez való jogát, továbbá hogy orvosi igazolással alátámasztott, objektíve elháríthatatlan késedelmet felülbírállhat-e bíróság, illetve hogy diszkrimináció-e az, hogy igazolási kérelmének elutasítása folytán hátrányosabb helyzetbe került az egészséges emberekhez képest.
- [5] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek. Vizsgálata eredményeként az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi oknál fogva nem fogadható be.
- [6] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A rendelkezésből az következik tehát, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott vagy egyéb határozattal – befejező döntések

- ellen van helye alkotmányjogi panasznak {például 3090/2014. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22], 3131/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [6], 3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [10]–[11]}. Mivel az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást befejező bírói döntések körét, ezért az Alkotmánybíróságnak esetenként kell eldöntenie, hogy a támadott bírósági határozat az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e {3002/2014. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [13]}. A vizsgálat, illetve a döntés során az Alkotmánybíróság a panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást szabályozó törvény rendelkezéseit veszi figyelembe, ezért jelen ügyben – mivel a panasz polgári perben hozott végzés ellen irányul – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályaiból kiindulva kellett azt megítélni, hogy az igazolási kérelmet elutasító végzés tárgya lehet-e az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz.
- [7] A Pp. 212. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per érdemében ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben végzéssel határoz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem az elsőfokú bíróság ítéletét, hanem az igazolási kérelmét elutasító végzést sérelmezte. A bíróság peres eljárásban hozott végzései közül a bírósági eljárást befejező végzések körébe a Pp. szabályai alapján azok sorolhatóak, amelyek joghatásaként a még perre nem alakult eljárás, a per, vagy annak valamely szakasza lezárul. A bírósági eljárást befejező végzések az eljárás egészére mint folyamatra vannak kihatással, annak befejezését eredményezik, mint például a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító, a pert megszüntető, a fellebbezést vagy a perújítási kérelmet elutasító végzés {például 3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [8] Az igazolás a mulasztás hátrányos jogkövetkezményének elhárítását szolgáló jogi eszköz, amely akkor vezet eredményre, ha a mulasztó fél valószínűsíti a bíróság előtt, hogy önhibáján kívül, menthető okból mulasztott [Pp. 106. § (1) bekezdés]. Ha a bíróság az igazolási kérelemnek helyt ad, a mulasztó által pótoltt cselekményt olyannak kell tekinteni, mintha azt az elmulasztott határidőn belül teljesítette volna [Pp. 109. § (4) bekezdés]. Az igazolási kérelem elutasítására tehát akkor kerül sor, ha a fél nem valószínűsítette, nem tette hihetővé a bíróság számára, hogy a mulasztásra rajta kívül álló okból került sor. Az igazolási kérelmet elutasító (vagy annak helyt adó) végzés nem az eljárás egészére vonatkozik, nem annak befejezése tárgyában hozza meg a bíróság, azzal csupán egy eljárásjogi kérdésben foglal állást. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló per sem az igazolási kérelem elutasításával, hanem a per érdemében hozott ítélettel, azaz a felperesi keresetről való döntéssel fejeződött be.
- [9] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az igazolási kérelmet elutasító végzés nem a per érdemében hozott, illetve a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért az Abtv. 27. §-ban meghatározott feltételeknek nem felel meg, így alkotmányjogi panasz tárgya nem lehet.
- [10] A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – a befogadhatóság további feltételeinek vizsgálatát mellőzve az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/460/2017.

• • •